

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut til FM14 pålægges at fremlægge et lovforslag som sikrer, at der kræves brug af NO_x reduktionsanlæg på dieseldrevne kraftværker, der anvendes i forbindelse med råstofprojekter.

(Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Sundhed og Infrastruktur på vegne af Naalakkersuisoq for Miljø og Natur)

2. behandling

Idet jeg takker for Frednings- og Miljøudvalgets grundige betænkning skal jeg samtidig takke for, at Formandskabet har bevilget en forlængelse af tiden for Naalakkersuisuts besvarelse til betænkningen. Jeg skal gøre mit bedste for at svare fyldestgørende på betænkningen.

Min besvarelse finder sted på vegne af Naalakkersuisoq for Miljø og Natur Kim Kielsen, som netop i dag skal tale til FN's særlige forum for bæredygtig energi i New York, "Sustainable Energy for All".

Til udvalgets overvejelser om fordele og ulemper ved krav om overholdelse af specifikke grænseværdier for udledning af NO_x kan jeg oplyse, at der i EU's regelsæt skal ske en løbende måling af NO_x i udledningsgassen fra kraftværker. Til dette anvendes normalt automatisk måleudstyr, hvor data fra målinger løbende kan aflæses og rapporteres. Det giver ikke anledning til bekymring, i forhold til f.eks. kontrol og tilsyn på afsides steder. Sådant udstyr er vidt udbredt og bruges bl.a. på offshore platforme og skibe.

Som anført af udvalget kan en særlig afgift være et redskab til at reducere udledning af NO_x fra forbrænding. Jeg kan på Naalakkersuisuts vegne tage imod udvalgets opfordring til at overveje indførelse af en NO_x afgift. Naalakkersuisut vil som ønsket af udvalget vende tilbage til udvalget, med Naalakkersuisuts overvejelser i den anledning.

Udvalget anmoder i betænkningen om en redegørelse for forventningerne til den samlede NO_x udledning, der kan forventes ved en realisering af Naalakkersuisuts målsætning om udnyttelsestilladelser til mineprojekter i de næste 5 år. Det er imidlertid ikke muligt at foretage en rimeligt sikker opgørelse af den samlede NO_x udledning som ønsket, først og fremmest idet det ikke er kendt, endsige besluttet, hvor stort et energi- og transportbehov samt hvilke tekniske løsninger, der vil være knyttet til fremtidige mineprojekter.

Generelt kan jeg dog sige, at Naalakkersuisut i alle projekter agter at gennemføre råstoflovens bestemmelser om anvendelse af bedst tilgængelige teknik og bedste internationale

miljøpraksis. Derfor vil der i de konkrete godkendelser blive stillet krav om bl.a. udledning af NO_x, som ikke er ringere end EU's standarder. Med krav om overholdelse af EU's standarder vil udledning af f.eks. NO_x i Grønland være reguleret efter høje internationale standarder.

Udvalget har endvidere anmodet om snarest at få tilsendt en særlig redegørelse om udledning af SO_x og NO_x fra skibe i grønlandske farvande. Naalakkersuisut vil som ønsket af udvalget fremsende en sådan redegørelse. I forlængelse af dette er Naalakkersuisut anmodet om at redegøre for, hvornår en kommende lovgivning forventes at være på plads.

Til dette kan jeg oplyse, at Naalakkersuisut forventer at kunne fremsætte forslag til en ny grønlandsk havmiljølov under Inatsisartuts efterårssamling senere i år.

Et forslag til ny dansk havmiljølovgivning, som er gældende uden for grønlandsk søterritorium, forventes at kunne præsenteres på Inatsisartuts forårssamling i 2015. Der er dog endnu ikke fastlagt en endelig tidsplan.

Såvel den kommende grønlandske som den kommende danske lovgivning forventes at indeholde bestemmelser om luftforurening, herunder at der kan udstedes regler om f.eks. tilladte skibsbrændstoffer og grænseværdier for udledning af bl.a. SO_x og NO_x.

Frednings- og Miljøudvalget har i betænkningen anmodet Naalakkersuisut om en redegørelse vedrørende partikelforurening. Naalakkersuisut vil som ønsket af udvalget fremkomme med en sådan redegørelse over for udvalget, uafhængigt af behandlingen af nærværende beslutningsforslag.

Under 1. behandlingen i Inatsisartut af beslutningsforslaget fremsatte Naalakkersuisut et ændringsforslag. Jeg bemærker, at begge forslag er indgået med stor vægt i udvalgets arbejde samt at et flertal i udvalget, bestående af medlemmerne fra Siumut, indstiller Naalakkersuisuts ændringsforslag til vedtagelse, således at det oprindelige beslutningsforslag forkastes.

Et mindretal i udvalget, bestående af medlemmerne fra Inuit Ataqatigiit, indstiller et eget ændringsforslag til vedtagelse, således at både Naalakkersuisuts ændringsforslag og det oprindelige beslutningsforslag fra Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit, indstilles til forkastelse.

Med disse bemærkninger afslutter jeg Naalakkersuisuts besvarelse til udvalgets betænkning, idet jeg endnu en gang takker for udvalgets store arbejde med såvel beslutningsforslaget som Naalakkersuisuts ændringsforslag.